

Κανείς αναπληρωτής εκπαιδευτικός να μη συνηθίσει στη μίζερη ζωή! Αγώνας τώρα για μόνιμη και σταθερή δουλειά, αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης, ολόπλευρη ικανοποίηση των μορφωτικών αναγκών των μαθητών μας!

Άλλο ένα καλοκαίρι όπου σχεδόν 50.000 συμβασιούχοι εκπαιδευτικοί (σχεδόν το 1/3 του συνόλου των εκπαιδευτικών της χώρας) το πέρασαν όντας άνεργοι, φτάνει στο τέλος του. Όσοι δικαιούνταν και πήραν έγκαιρα το επίδομα ανεργίας των 400€, μπορούμε ίσως να ισχυριστούμε ότι είναι οι «τυχεροί» της υπόθεσης, αφού την ίδια στιγμή χιλιάδες συναδέλφοι που δεν έχουν συμπληρώσει τον απαραίτητο αριθμό ενσήμων δεν δικαιούνται ούτε αυτά τα ψίχουλα εξ αιτίας των αντεργατικών ρυθμίσεων που στήριξαν και διατήρησαν διαχρονικά όλες οι μέχρι τώρα κυβερνήσεις, ενώ δεκάδες είναι και οι καταγγελίες συμβασιούχων συναδέλφων που ακόμα δεν τους έχει καταβληθεί ούτε το επίδομα του Ιουλίου! Φαίνεται πως το πολυδιαφημισμένο από την κυβέρνηση της Ν.Δ. *ψηφιακό κράτος* «σέρνεται» όταν αφορά τις λαϊκές ανάγκες.

Για τους συμβασιούχους εκπαιδευτικούς αυτές οι τελευταίες μέρες του καλοκαιριού σηματοδοτούνται από το άγχος και την αγωνία για το εάν και πού θα δουλέψουν. Κοιτάζουν σε ποια θέση του ανταγωνιστικού πίνακα βρέθηκαν ανάλογα με το πόσα ακριβοπληρωμένα «προσόντα» πρόλαβαν να καταθέσουν, και με βάση αυτό κάνουν υπολογισμούς προσπαθώντας να μαντέψουν πού και αν θα κάτσει η μπύλια της πρόσληψης. Τους απασχολεί αν θα βρουν σπίτι μέσα σε τρεις(!) ημέρες από τη στιγμή της πρόσληψης και αν θα καταφέρουν να ανταπεξέλθουν στο δυσβάσταχτο κόστος που -με μια δόση τραγικής ειρωνείας- συνεπάγεται η ανακοίνωση της πρόσληψης, αφού από τα περίπου 900€ που είναι ο μισθός του αναπληρωτή εκπαιδευτικού και που στην καλύτερη περίπτωση τα παίρνει για 8,5 έως 9 μήνες τον χρόνο (με απουσία φυσικά 13^{ου} και 14^{ου} μισθού), θα πρέπει να έχει βάλει στην άκρη τόσα χρήματα ώστε να ανταπεξέλθει στα έξοδα του καλοκαιριού αλλά και στα έξοδα της πιθανής μετακίνησης στον τόπο πρόσληψης, της μετακόμισης και ενοικίασης κατοικίας, με το τελευταίο να έχει εξελιχθεί πλέον σε πραγματικό άθλο για χιλιάδες εργαζόμενους αλλά και φοιτητές σε όλη τη χώρα αφού το ζητούμενο στις μέρες μας είναι απλά και μόνο η εύρεση όπως όπως της όποιας κατοικίας, με τις τιμές των ενοικίων να έχουν πάει στον «θεό» (σε όλη την Ελλάδα πια, όχι μόνο στις τουριστικές περιοχές όπου η κατάσταση είναι ανεξέλεγκτη) και φυσικά για την ποιότητα του σπιτιού ούτε λόγος. Είναι χαρακτηριστικές οι εικόνες ντροπής των συναδέλφων αναπληρωτών που αναγκάστηκαν να κοιμηθούν στις παραλίες των νησιών αφού τους ζητούσαν ενοίκια 600 και 700 ευρώ!

Αυτές τις ημέρες επίσης έχει φουντώσει για άλλη μια φορά η φημολογία στο διαδίκτυο και στα social media από τους διάφορους καλοθελητές και παρατρεχάμενους του υπουργείου, που επενδύουν στην αγωνία των άνεργων συναδέλφων και διαρρέουν πληροφορίες (που τις μαθαίνουν από πρώτο χέρι άλλωστε), σχετικά με τον αριθμό των προσλήψεων της Α΄ φάσης, ποιες ειδικότητες θα αφορά κλπ., παίζοντας με την αγωνία των συναδέλφων, τη στιγμή που ο «θεσμός» του αναπληρωτή έχει γίνει καθεστώς, με τραγικές συνέπειες στα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών μας, και με χιλιάδες εκπαιδευτικά κενά σε δασκάλους και ειδικότητες να μην καλύπτονται από την αρχή της χρονιάς αλλά σε πολλές περιπτώσεις ούτε και μέχρι το τέλος της! Γι' αυτό το μοντέλο της «κάλυψης» των κενών με δόσεις, με το σταγονόμετρο, σε πολλές φάσεις, με συγκάλυψη ή εξαφάνιση αναγκών, το μοντέλο των εκπαιδευτικών νομάδων που γυρίζουν από πόλη σε πόλη και από νησί σε νησί, που αλλάζουν κάθε χρόνο σχολείο, τάξη και μαθητές, είναι αποτυχημένο. **Υπονομεύει την εκπαιδευτική διαδικασία, την ίδια την εργασία των εκπαιδευτικών. Οδηγεί στην πλήρη εξουθένωση και οικονομική εξαθλίωση των αναπληρωτών.** Γι' αυτό είναι αναγκαίο εδώ και τώρα να δοθούν όλα τα πραγματικά κενά πριν την έναρξη των σχολείων, χωρίς περικοπές και «μαγειρέματα» και να καλυφθούν όλα σε μια φάση.

Σήμερα κάθε αναπληρώτρια και κάθε αναπληρωτής πρέπει να μπει στη συλλογική πάλη, να γίνει μέρος του σωματίου του και να δυναμώσει τον αγώνα για μόνιμη και σταθερή δουλειά, αξιοπρεπή ζωή με πλήρη δικαιώματα. Γιατί και ο ατομικός δρόμος έχει «ταβάνι» από τη στιγμή που όσα «προσόντα» και αν καταφέρει κάποιος συμβασιούχος εκπαιδευτικός να μαζέψει, αδυνατεί σήμερα να πληρώσει το ρεύμα, το ενοίκιο, τα καύσιμά του. Γιατί είναι προκλητικό να βλέπουμε στις περιοχές μας να υλοποιούνται τα κυβερνητικά σχέδια της λεγόμενης *αστικής ανάπλασης* και να υψώνονται κτήρια-μεγαθήρια για τις ανάγκες των μεγάλων επιχειρήσεων, ενώ την ίδια στιγμή να μην μπορούμε να βρούμε ένα αξιοπρεπές σπίτι να μείνουμε για λίγους μήνες ή να στριμωχόμαστε εμείς και οι μαθητές μας σε ακατάλληλες σχολικές υποδομές. Γιατί είναι προκλητικό το *τουριστικό θαύμα* για το οποίο

πανηγυρίζουν κάθε χρόνο οι κυβερνήσεις και τρέχουν τα σάλια μεγαλοξενοδόχων, εφοπλιστών κ.α. να μη χωράει να στεγάσει αυτούς που ξεσπιτώνονται για να μορφώσουν τα παιδιά των λαϊκών οικογενειών. Γιατί ούτε ένας μόνιμος διορισμός δε θα ήταν δεδομένος αν όλα αυτά τα χρόνια τα σωματεία δεν άνοιγαν την αντιπαράθεση μέσα από σκληρούς αγώνες με την πολιτική όλων των κυβερνήσεων που έχουν ανάγει σε «κανονικότητα» τις ελαστικές σχέσεις εργασίας στην εκπαίδευση.

Επομένως, αντί να μας κατατρώει το άγχος πάνω από το κινητό και το πληκτρολόγιο και να γινόμαστε έρμαια των διαφόρων «εμπιστευτικών» πληροφοριών και της ανθρωποφαγίας που κοιτάει πώς θα κατανεμηθούν τα ψίχουλα, ας αξιοποιήσουμε το διαδίκτυο και κάθε άλλο πρόσφορο μέσο για να έρθουμε σε ζωντανή επαφή με τους Συλλόγους Εκπαιδευτικών, για να αναδείξουμε τις όποιες αδικίες, από διοικητικές αυθαιρεσίες (όπως γίνεται αυτή τη στιγμή με τις τοποθετήσεις των νεοδιόριστων συναδέλφων και το «κρύψιμο» των κενών) μέχρι το δυσβάσταχτο κόστος διαβίωσης κ.α. Να αντιπαλέψουμε συλλογικά και οργανωμένα μέσα από τα σωματεία μας για το κάθε ζήτημα που μπαίνει εμπόδιο στο δικαίωμα όλων μας στη μόνιμη και σταθερή δουλειά, στην αξιοπρεπή στέγαση, σίτιση κλπ. Ειδικά τη φετινή χρονιά, που απ' ό,τι φαίνεται οι συνθήκες διαβίωσης θα είναι οι πιο δύσκολες εδώ και δεκαετίες, κανείς αναπληρωτής δεν πρέπει να περάσει μόνος του τον «Γολγοθά» του. Τις επόμενες μέρες οι Ομοσπονδίες, οι ΣΕΠΕ και οι ΕΛΜΕ πρέπει να συμβάλουν με πρωτοβουλίες ώστε να αναδείξουν τα προβλήματα των συμβασιούχων εκπαιδευτικών, που παρά τις δυσκολίες και σε πείσμα των καιρών, η νέα χρονιά πρέπει και θα μας βρει σε θέσεις μάχης με χαμόγελο και αισιοδοξία δίπλα στους μαθητές μας, στον αγώνα για τα μορφωτικά τους δικαιώματα!

Δημήτρης Βεργάκης,
αναπληρωτής δάσκαλος ειδικής αγωγής